

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 63. Controversia inter Franciæ Regem & Hungariæ Reginam circa
Abbatiam S. Huberti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67882)

Sæc. XVIII.

A.C. 1742.

§. LXIII.

Controversia inter Franciæ Regem & Hungariæ Reginam circa Abbatiam S. Huberti.

Gravioris momenti res erat controversia, quæ de Abbacia S. Huberti inter Ludovicum XV. Franciæ Regem & Mariam Theresiam Hungariæ Reginam hoc anno mota erat. Occasio illius erat hæc: Exstat in Arduenna Sylva celebris Abbacia Ordinis S. Benedicti, quæ a S. Huberto Trajectensi ad Mosam ac Leodiensi Episcopo, nomen habet: foundationis suæ vero originem a Walcando itidem Episcopo Leodiensi repetit, quamvis pariter Franciæ Reges sese hanc Abbatiam fundasse aut saltem dotasse obtendant: utut de hoc sit, omnino tamen certum est, quod undecim abhinc sæculis Franciæ Reges dictæ Abbatix Protectores atque Advocati exstiterint, hocque nomine ab his Monachis in gratitudinis signum quosdam canes & aves annue expetant. Prætensum vero hoc jus anno Christi quingentesimo decimo octavo supra millesimum Caroli V. Cæsaris Administrum in controversiam trahere moliebantur: prævalenti tamen Gallorum potentia tum erat cedendum; post decursum ve-

ro

ro bini sæculi anno Domini millesimo ^{Sæc. XVIII.}
 septingentesimo decimo octavo Belgii ^{A. C. 1742.}
 Gubernator temporis opportunitate u-
 sus, avitum Cæsaris jus resuscitare ag-
 grediebatur, hancque Abbatiam, & pau-
 cis post annis plures annexas, nulliusque
 dominio obnoxias (*neutrales* vocant) ter-
 ras vi occupabat, eoquod eæ omnes Lu-
 xenburgensis Ducatus dominio subje-
 ctæ essent. Nec tamen tardabant Galli,
 jus suum apud Bruxellensem Curiam
 prosequi: ast Gubernator æquitati caus-
 sæ confusus, pariter juri suo inmote in-
 stitit: eapropter Parlamentum Parisien-
 se anno reparatæ salutis millesimo sep-
 tingentesimo trigesimo primo die secun-
 da Junii decretum, & mox alterum die
 decima nona Septembris ad S. Huberti
 subditos & incolas transmisit, præce-
 pitque, ut in nulla omnino e a Lucem-
 burgensi jurisdictione dependerent. Du-
 dum ea lis utrinque magna animorum
 contentione agitabatur, quin tamen
 ullo transactionis remedio componi pos-
 set. Rex ergo rem armis committere
 statuit, eoque minus cunctandum cen-
 suit, quo certius sibi compertum habuit,
 quod jamjam Maria Theresia Hungariæ
 Regina ab Hubertinis fidelitatis homa-
 gium sibi utpote supremæ Dominæ
 præstari præceperit; vicissim igitur
 Rex omnibus hisce subditis signifi-
 cari

Sæc. XVIII. cari mandavit, ut toto belli tempore
A. C. 1742. neutri parti essent addicti: nec his contentus Maillebojo Franciæ Marefcallo in mandatis dedit, ut cum suo exercitu in Bavariam destinato has terras pertransiret, & Austriacorum præsidia ex Abbacia depelleret. Nec id spectata horum paucitate magnæ molis opus erat: Gallis igitur pro summo imperio agentibus Abbas eis omne pabulorum genus, petitaque subsidia non admodum invitus suppeditabat, ipsaque Regis Galliæ insignia erigebat. Haud tamen Gallicis copiis ibidem subsistere datum erat, utpote ad magis ferriam expeditionem vocatis. Abbacia itaque ab infesto hospite vacuata, Lucemburgensis Curia validum præsidii sui agmen ad has terras emisit; rem tamen tempestive subodoratus Abbas, prompta fuga securitati suæ consuluit: mox vero dicta Curia promulgatis pluribus edictis Gallicæ coronæ jura ac patrocinium in Abbaciam præensum evertit, ipsumque Abbatem tanquam criminis in beneficii Auctorem commissi reum in jus vocari; ac fugitivum usque ad Leodiensem ditionem infequi jussit. Interim Lucemburgicæ arcis Governatori innotuit, Abbatem in quadam Leodiensi prædio habitare; confestim ergo armatorum globum eo emit-

tit, adjuncto quodam Centurione, qui Sæc. XVIII.
 tamen viarum ignarus, viæ ductorem A. C. 1742.
 pretio conduxit: peropportune autem
 Abbati accidit, ut Centurio hoc ipso
 itineris duce citius, ac necessitas sua-
 fisset, dimisso, per ambages ad destina-
 tum locum tardius perveniret. Hanc
 moram Abbas in rem suam vertens,
 præcipiti cursu Bullionium, & inde Pa-
 risios contendit, ubi a Rege Christia-
 nissimo omni humanitatis genere ex-
 ceptus fuit. Comperta totius rei serie
 Lucemburgensis Curia nomine Augu-
 stissimæ Reginæ Abbatem intra præ-
 stitutum temporis spatium in iudicium
 venire iussit, utque pristinam agendi
 rationem novo fidelitatis specimine cor-
 rigeret, serio admoneri voluit. Cum
 vero Abbas præfixo tempore comparere
 negligeret, die vigesima prima Decem-
 bris Hungariæ Regina Styrumicam Di-
 machorum legionem Monasterii sumpti-
 bus alendam in Abbatiam immisit. Eo-
 dem tempore Religiosis demandatum,
 ut absente suo Abbate Administratorem
 eligerent, & ad compensanda damna
 Abbas octoginta millium thalerorum
 multa puniretur. Verum Metense Par-
 lamentum contra Austriacos die vigesi-
 ma prima Februarii anno 1743. proli-
 xum non minus quam acerbum edictum
 promulgavit, quo omnes Lucemburgi-

Sæc. XVIII. **A. C. 1742.** **cæ** Curia decreta, jura & prætenfiones contra hanc Abbatiam, ceterasque *neutrales* terras ceu irritas, nullasque declaravit, cunctisque incolis severe inibuit, ne vel Lucemburgicæ Curia, vel Regina Hungaria, earumque mandatis morem gererent, aut earum jurisdictionem agnoscerent. Rebus ita turbatis Comes Harrachius Archiducissæ Austriae ac Belgii Gubernatricis nomine hujus controversiæ decisionem Mechlinensi Curia die nona Januarii commisit. Verum hac ipsa via Galli juribus suis plurimum derogari censebant, quapropter hujus regionis incolæ novo edito prohibebantur, ne Hungariae Reginae aut Lucemburgensi tribunali ullo pacto obedirent. Iteratum hoc Gallorum decretum eo magis offenderat Georgium Ludovicum Principem de Berghen Leodiensem Episcopum, quo luculentius constaret, præfatam Abbatiam in suo territorio sitam esse, eamque ab ejus jurisdictione omni tempore dependisse, atque etiamnum dependere: quocirca contra Gallorum attentata consuetum, flebile licet, interpositæ protestationis remedium opposuit.